

Nr 173.

Utlåtande i anledning av väckta motioner om pensionsreglering av deltidstjänster och införande av s. k. pensionsperioder i reglementet för statens pensionsanstalt.

(5:e avd.)

I två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herr *Sunne* (I: 150) och den andra inom andra kammaren av fröken *Höjer m. fl.* (II: 195), har hemställts *dels* att riksdagen måtte besluta att reglementet för statens pensionsanstalt måtte ändras så att möjlighet finns att inrätta pensionsreglerad deltidstjänst, *dels* att en anordning med pensionsperioder införas även beträffande SPA-reglementet, *dels ock* att, om detta senare erbjuder organisatoriska svårigheter, befattningshavare får räkna sig till godo som tjänstår för pension tjänstgöring över pensionsåldern för antal år motsvarande pensionsperiodens.

Beträffande motiveringen för ifrågavarande förslag får utskottet hänvisa till motionen II: 195.

Utskottet. Vad först angår motionärernas förslag i vad det syftar till en sådan ändring av reglementet för statens pensionsanstalt att möjlighet skulle öppnas att inrätta pensionsreglerade deltidstjänster, innefattas detta spörsmål, såsom också i motionerna erinras, i det åt 1951 års pensionsutredning meddelade utredningsuppdraget. Frågan sammanhänger självfallet med den framtida utformningen av pensioneringen över huvud taget och därmed sammanhängande problem och kan därför svårligen tänkas utbruten ur sitt sammanhang. Utskottet anser sig därför icke kunna tillstyrka, att den pågående pensionsutredningens arbete skulle föregripas på denna punkt.

Beträffande härefter den väckta frågan om införande av en anordning med pensionsperioder i SPA-reglementet vill utskottet framhålla, att enligt vad utskottet inhämtat förslag i ämnet från 1948 års pensionsålderskommitté kan förväntas inom den närmaste tiden. Vid sådant förhållande torde motionerna i denna del icke påkalla någon åtgärd.

Åberopande det anförda hemställer utskottet,

att motionerna I: 150 och II: 195 icke må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 17 november 1953.

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND.

Närvarande: se under utlåtandet nr 172.